

Paul bezig met de restauratie van Triton (Foto Roel Wijnants)

PAUL VAN LAERE: ALS DE BROKKEN MAAR HEEL GEBLEVEN ZIJN

Goed beeldhouwwerk kan de openbare ruimte veraangename. Beelden zijn blikvangers in lanen, op pleinen of in parken. Maar die beelden moeten wel in goede staat verkeren. Paul van Laere zorgt daar op verzoek van de gemeente Den Haag al dertig jaar voor. Hij klimt daarvoor op ladders, kruipt in holle sokkels of staat op steigers.

Zijn eerste klus was een beeld op het Thomsonplein dat door een vreugdevuur met Nieuwjaar flink was beschadigd. De klep van majoor Lodewijk Thomson was afgebroken. Van Laere heeft een geheel nieuwe hardstenen klep gemaakt en deze weer met twee pinnen aan de pet van de majoor vastgemaakt. Van Laere werkte toen nog voor een steenhouwerij. Daar kwam hij al te werken tijdens zijn studie beeldhouwen aan de Koninklijke Academie. De combinatie van artistieke scholing en ervaring met het ambacht van steenhouwer maakt hem geschikt als restaurateur.

Van Laere fietst veel door de stad, onwillekeurig kijkt hij dan altijd hoe de beelden erbij staan. Maar de meeste klussen krijgt hij omdat de gemeente hem meldt dat er ergens een beeld beschadigd is. Dan gaat hij kijken en denkt onderweg op de fiets al: als de brokken maar heel gebleven zijn. Bij het beeld van Jan Snoeck in het Zuiderpark was dat niet geval. De felgekleurde neus ontbrak.

Aan een paar werklieders die daar het park schoonmaakten met bladblazers loofde hij 25 euro uit als ze de neus zouden vinden. Twee weken later hoorde hij van hun baas dat het park rondom het beeld nog nooit zo schoon geweest was. Maar de neus bleef onvindbaar. Van Laere heeft de neus opnieuw geboetseerd en laten glazuren, in de trant van Snoeck.

Toen De Telegraaf meldde dat het voormalige ornament van het oude stadhuis lag te verpieteren en was besmeurd met graffiti, kreeg Van Laere de opdracht om dit ornament in

oude luister te herstellen. Een maand lang ging hij daarvoor naar de gemeentewerf waar het ornament naartoe was gebracht. Voorafgaand daaraan deed hij in het gemeentearchief onderzoek naar het ornament. Hoe had het er oorspronkelijk uitgezien? Hij zag dat kroontjes, voetjes, neusjes, en een hanenkop ontbraken. Deze heeft hij ter plekke met een speciale restauratiemortel weer op het ornament aangeheeld.

Alles wat hij doet, wordt door Van Laere gedocumenteerd. Zoals wat het werk inhield en welke materialen zijn gebruikt. Van een gerestaureerd werk, het beeld van Juliana van Stolberg aan de Koningin Marialaan, is ook een volledige 3D-scan gemaakt, zodat precies vastligt hoe het beeld eruitzag toen Van Laere klaar was met zijn werk. Met die scan kan bij een volgende restauratie het beeld eenvoudig worden gekopieerd.

Toen Van Laere bezig was met de restauratie van het monument op Plein 1813, kwam een politiebusje aanscheuren, waar vijf agenten uitsprongen. Waar meneer mee bezig was, werd er gevraagd. Van Laere antwoordde dat hij aan het werk was in opdracht van de gemeente. Teleurgesteld dropen zij weer af.

Door het restaureren van beelden leert Van Laere van de oude meesters. Hij ziet bijvoorbeeld welke beitels zij hebben gebruikt voor wat in het beeldhouwjargon de eindhuid heet, dat wat de kijker ziet als de buitenste laag van een beeld. Die ervaringen neemt hij mee in zijn eigen werk. Dat doet hij inmiddels al twintig jaar lang in zijn atelier aan het parkje Sunny Court in Duinoord.

Tekst Casper de Weerd

Paul van Laere neemt ook deel aan internationale tentoonstellingen (foto Casper de Weerd)